

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 662/2009 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 13ης Ιουλίου 2009****για τη θέσπιση διαδικασίας για τη διαπραγμάτευση και σύναψη συμφωνιών μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών για ιδιαίτερα θέματα που αφορούν το εφαρμοστέο δίκαιο σε συμβατικές και εξωσυμβατικές ενοχές**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 61 στοιχείο γ), 65 και 67 παράγραφος 5,

την πρόταση της Επιτροπής,

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο τίτλος IV του Μέρους III της συνθήκης παρέχει τη νομική βάση για τη θέσπιση κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις.
- (2) Η δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών διέπεται κατά παράδοση από συμφωνίες μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών. Οι συμφωνίες αυτές, ο αριθμός των οποίων είναι μεγάλος, αντικατοπτρίζουν συχνά ιδιαίτερους δεσμούς μεταξύ ενός κράτους μέλους και μιας τρίτης χώρας και επιδιώκουν να προσφέρουν κατάλληλο νομικό πλαίσιο για την κάλυψη συγκεκριμένων αναγκών των ενδιαφερομένων μερών.
- (3) Το άρθρο 307 της συνθήκης επιτάσσει την εκ μέρους των κρατών μελών λήψη όλων των ενδεδειγμένων μέτρων για την άρση των τυχόν ασυμβίβαστων που υφίστανται μεταξύ του κοινοτικού κεκτημένου και διεθνών συμφωνιών που συνάπτονται μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών. Για τον σκοπό αυτό απαιτείται ενίοτε η αναδιαπραγμάτευση των συμφωνιών αυτών.
- (4) Προκειμένου να δημιουργηθεί το κατάλληλο νομικό πλαίσιο για την κάλυψη συγκεκριμένων αναγκών κάποιου κράτους μέλους στο πλαίσιο των σχέσεων του με τρίτη χώρα ενδέχεται επίσης να είναι προφανώς αναγκαία η σύναψη νέων συμφωνιών με τρίτες χώρες σχετικά με θέματα πολιτικής δικαιοσύνης τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του τίτλου IV του Μέρους III της συνθήκης.

(5) Στη γνώμη του 1/03 της 7ης Φεβρουαρίου 2006 σχετικά με τη σύναψη της νέας σύμβασης του Λουγκάνο, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επιβεβαίωσε ότι η Κοινότητα έχει αποκτήσει αποκλειστική αρμοδιότητα για τη σύναψη μιας διεθνούς συμφωνίας όπως η σύμβαση του Λουγκάνο με τρίτες χώρες σχετικά με θέματα που έχουν συνέπειες για τους κανόνες του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽²⁾ (Βρυξέλλες Ι).

(6) Εναπόκειται στην Κοινότητα να συνάπτει, δυνάμει του άρθρου 300 της συνθήκης, συμφωνίες μεταξύ της Κοινότητας και τρίτων χωρών, για θέματα που εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας.

(7) Το άρθρο 10 της συνθήκης απαιτεί από τα κράτη μέλη να διευκολύνουν την Κοινότητα στην εκπλήρωση της αποστολής της και να απέχουν από τη λήψη οιασδήποτε μέτρου ικανού να θέσει σε κίνδυνο την πραγματοποίηση των στόχων της συνθήκης. Το εν λόγω καθήκον πιστής συνεργασίας τυγχάνει γενικής εφαρμογής και δεν εξαρτάται από το κατά πόσον η αρμοδιότητα της Κοινότητας είναι αποκλειστική ή όχι.

(8) Αναφορικά με συμφωνίες με τρίτες χώρες σχετικά με ειδικά θέματα πολιτικής δικαιοσύνης που εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας, είναι σκόπιμο να καθιερωθεί συνεκτική και διαφανής διαδικασία προκειμένου να επιτρέπεται στο κράτος μέλος να τροποποιεί υφιστάμενη συμφωνία ή να διαπραγματεύεται και να συνάπτει νέα συμφωνία, ιδίως όταν η ίδια η Κοινότητα δεν έχει δηλώσει την πρόθεσή της να ασκήσει την εξωτερική της αρμοδιότητα με σκοπό τη σύναψη της συμφωνίας μέσω ήδη υφιστάμενης ή σχεδιαζόμενης εντολής διαπραγμάτευσης. Η εν λόγω διαδικασία δεν θα πρέπει να θίγει την αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας, ούτε τις διατάξεις των άρθρων 300 και 307 της συνθήκης. Θα πρέπει να θεωρείται ως κατ' εξαίρεση μέτρο και να υπόκειται σε περιορισμό, τόσο ως προς το πεδίο όσο και ως προς τον χρόνο εφαρμογής της.

(9) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να ισχύει σε περίπτωση που η Κοινότητα έχει ήδη συνάψει συμφωνία με την οικεία τρίτη χώρα για το ίδιο αντικείμενο. Δύο συμφωνίες θα πρέπει να θεωρηθούν ως αφορώσες το ίδιο αντικείμενο μόνον στην περίπτωση και στην έκταση που ρυθμίζουν ουσιαστικά τα ίδια ειδικά νομικά ζητήματα. Διατάξεις οι οποίες απλώς δηλώνουν γενική πρόθεση για συνεργασία σε τέτοια θέματα δεν θα πρέπει να θεωρούνται ως αφορώσες το ίδιο αντικείμενο.

⁽¹⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 7ης Μαΐου 2009 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 2009.

⁽²⁾ ΕΕ L 12 της 16.1.2001, σ. 1.

- (10) Κατ' εξαίρεση, ορισμένες περιφερειακές συμφωνίες μεταξύ ολιγάριθμων κρατών μελών και ολιγάριθμων τρίτων χωρών, π.χ. δύο ή τριών, που έχουν ως στόχο τη ρύθμιση τοπικών καταστάσεων και δεν είναι ανοικτές για προσχώρηση άλλων κρατών θα πρέπει επίσης να καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.
- (11) Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι μια συμφωνία που σχεδιάζεται από κράτος μέλος δεν καθιστά αναποτελεσματική την κοινοτική νομοθεσία και δεν υπονομεύει την εύρυθμη λειτουργία του συστήματος που συγκροτεί η νομοθεσία αυτή, ή δεν υπονομεύει την πολιτική εξωτερικών σχέσεων της Κοινότητας όπως έχει θεσπισθεί από την Κοινότητα, το συγκεκριμένο κράτος μέλος θα πρέπει υποχρεωτικά να κοινοποιεί στην Επιτροπή τις προθέσεις του προκειμένου να λαμβάνει εξουσιοδότηση τόσο για την έναρξη ή τη συνέχιση επίσημων διαπραγματεύσεων περί συμφωνίας όσο και για τη σύναψη συμφωνίας. Η κοινοποίηση αυτή θα πρέπει να γίνεται με επιστολή ή με ηλεκτρονικά μέσα. Θα πρέπει να περιέχει κάθε σχετική πληροφορία και τεκμηρίωση ώστε να μπορεί η Επιτροπή να εκτιμά τον αναμενόμενο αντίκτυπο της έκβασης των διαπραγματεύσεων στην κοινοτική νομοθεσία.
- (12) Θα πρέπει να αξιολογηθεί κατά πόσον υπάρχει επαρκές κοινοτικό συμφέρον όσον αφορά τη σύναψη διμερούς συμφωνίας μεταξύ της Κοινότητας και της συγκεκριμένης τρίτης χώρας ή, ενδεχομένως, όσον αφορά την αντικατάσταση υφισταμένης διμερούς συμφωνίας μεταξύ ενός κράτους μέλους και τρίτης χώρας με κοινοτική συμφωνία. Προς τούτο, όλα τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενημερώνονται για οιαδήποτε κοινοποίηση λαμβάνει η Επιτροπή όσον αφορά την πρόθεση ενός κράτους μέλους να συνάψει συμφωνία, προκειμένου να τους δίδεται η δυνατότητα να εκδηλώσουν ενδιαφέρον για προσχώρηση στην πρωτοβουλία του κοινοποιούντος κράτους μέλους. Εάν, από την ως άνω ανταλλαγή πληροφοριών, προκύπτει επαρκές κοινοτικό συμφέρον, η Επιτροπή θα πρέπει να μελετά το ενδεχόμενο να προτείνει διαπραγματευτική εντολή με σκοπό τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ της Κοινότητας και της συγκεκριμένης τρίτης χώρας.
- (13) Εάν η Επιτροπή ζητήσει πρόσθετες πληροφορίες από ένα κράτος μέλος σε σχέση με την εκτίμησή της ως προς το αν θα πρέπει να επιτραπεί σε αυτό το κράτος μέλος να αρχίσει διαπραγματεύσεις με τρίτη χώρα, το αίτημα αυτό δεν θα πρέπει να θίγει την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να δώσει η Επιτροπή αιτιολογημένη απόφαση σχετικά με το αίτημα που υπέβαλε αυτό το κράτος μέλος.
- (14) Όταν δίδει εξουσιοδότηση για την έναρξη επίσημων διαπραγματεύσεων, η Επιτροπή θα πρέπει να είναι σε θέση, αν είναι απαραίτητο, να προτείνει διαπραγματευτικές οδηγίες ή να ζητά την προσθήκη συγκεκριμένων ρητρών στην προβλεπόμενη συμφωνία. Η Επιτροπή θα πρέπει να ενημερώνεται πλήρως κατά τα διάφορα στάδια των διαπραγματεύσεων όσον αφορά ζητήματα τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και θα πρέπει να της επιτρέπεται να συμμετέχει ως παρατηρητής στις διαπραγματεύσεις για τα ζητήματα αυτά.
- (15) Όταν κοινοποιούν στην Επιτροπή την πρόθεσή τους να αρχίσουν διαπραγματεύσεις με τρίτη χώρα, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να της διαβιβάζουν μόνο στοιχεία συναφή με την εκτίμηση στην οποία θα προβεί η Επιτροπή. Η εξουσιοδότηση από μέρους της Επιτροπής και οι ενδεχόμενες διαπραγματευτικές οδηγίες ή, ενδεχομένως, η άρνηση της Επιτροπής, θα πρέπει να αφορούν μόνο ζητήματα τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (16) Όλα τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενημερώνονται για κάθε κοινοποίηση προς την Επιτροπή σχετικά με σχεδιαζόμενες συμφωνίες ή συμφωνίες που προέκυψαν από διαπραγματεύσεις και για κάθε εμπειριστατωμένη απόφαση που λαμβάνει η Επιτροπή δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Ωστόσο, η ενημέρωση αυτή θα πρέπει να συμμορφούται πλήρως με τυχόν απαιτήσεις απορρήτου.
- (17) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οιαδήποτε πληροφορία χαρακτηρίζεται ως εμπιστευτική υφίσταται την ανάλογη μεταχείριση σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, όσον αφορά την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής ⁽¹⁾.
- (18) Σε περίπτωση που η Επιτροπή, με βάση την εκτίμησή της, δεν προτίθεται να δώσει εξουσιοδότηση για την έναρξη επίσημων διαπραγματεύσεων ή τη σύναψη συμφωνίας που προέκυψε από διαπραγματεύσεις, θα πρέπει, πριν από την έκδοση της αιτιολογημένης απόφασής της, να υποβάλει γνώμη στο οικείο κράτος μέλος. Σε περίπτωση άρνησης εξουσιοδότησης για τη σύναψη συμφωνίας που προέκυψε από διαπραγματεύσεις, η γνώμη θα πρέπει επίσης να υποβληθεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
- (19) Για να διασφαλίζεται ότι η συμφωνία που προέκυψε από τις διαπραγματεύσεις δεν αποτελεί εμπόδιο για την υλοποίηση της εξωτερικής πολιτικής της Κοινότητας στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, η συμφωνία θα πρέπει να προβλέπει είτε την ολική είτε τη μερική καταγγελία της, σε περίπτωση σύναψης μεταγενέστερης συμφωνίας μεταξύ της Κοινότητας ή της Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της ίδιας τρίτης χώρας, αφετέρου, για το ίδιο θέμα, είτε την άμεση αντικατάσταση των σχετικών διατάξεων της συμφωνίας από τις διατάξεις της μεταγενέστερης συμφωνίας.
- (20) Θα πρέπει να προβλεφθούν μεταβατικές ρυθμίσεις για την κάλυψη περιπτώσεων κατά τις οποίες, τη στιγμή της έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, ένα κράτος μέλος έχει ήδη αρχίσει τη διαδικασία διαπραγμάτευσης συμφωνίας με τρίτη χώρα, ή τις έχει ήδη ολοκληρώσει αλλά δεν έχει δηλώσει ακόμη τη συναίνεσή του να δεσμευθεί από τη συμφωνία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

(21) Για να διασφαλισθεί ότι υπάρχει επαρκής εμπειρία όσον αφορά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει την έκθεσή της σχετικά τουλάχιστον οκτώ έτη μετά την έγκριση του παρόντος κανονισμού. Στην έκθεση αυτή, η Επιτροπή, ασκώντας τα δικαιώματά της, θα πρέπει να επιβεβαιώνει τον προσωρινό χαρακτήρα του παρόντος κανονισμού ή να εξετάζει κατά πόσον ο παρών κανονισμός θα πρέπει να αντικατασταθεί από νέο κανονισμό ο οποίος θα καλύπτει τα ίδια θέματα ή θα περιλαμβάνει επίσης ιδιαίτερα θέματα που εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας και διέπονται από άλλες κοινοτικές πράξεις, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 5.

(22) Σε περίπτωση που η έκθεση που υποβάλλει η Επιτροπή επιβεβαιώνει τον προσωρινό χαρακτήρα του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξακολουθούν, και μετά την υποβολή της έκθεσης, να έχουν τη δυνατότητα να κοινοποιήσουν στην Επιτροπή τις εν εξελίξει ή ήδη ανακοινωθείσες διαπραγματεύσεις, με σκοπό τη χορήγηση εξουσιοδότησης για την έναρξη επίσημων διαπραγματεύσεων.

(23) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως αυτή διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου του.

(24) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, το οποίο έχει προσαρτηθεί στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία έχουν γνωστοποιήσει ότι επιθυμούν να συμμετάσχουν στην έκδοση και την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

(25) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Με τον παρόντα κανονισμό θεσπίζεται διαδικασία με την οποία επιτρέπεται σε ένα κράτος μέλος να τροποποιήσει υφιστάμενη συμφωνία ή να διαπραγματευθεί και να συνάψει νέα συμφωνία με τρίτη χώρα υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

Η διαδικασία αυτή δεν θίγει τις αντίστοιχες αρμοδιότητες της Κοινότητας και των κρατών μελών.

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε συμφωνίες σχετικά με ιδιαίτερα θέματα που εμπίπτουν, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, στο

πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (Ρώμη Ι) ⁽¹⁾ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές («Ρώμη ΙΙ») ⁽²⁾.

3. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται εάν η Κοινότητα έχει ήδη συνάψει συμφωνία με την τρίτη χώρα για το ίδιο αντικείμενο.

Άρθρο 2

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, με τον όρο «συμφωνία» νοείται:

α) διμερής συμφωνία μεταξύ κράτους μέλους και τρίτης χώρας·

β) περιφερειακή συμφωνία μεταξύ ενός περιορισμένου αριθμού κρατών μελών και τρίτων χωρών που γειτνιάζουν με κράτη μέλη η οποία αποσκοπεί στην επίλυση τοπικών προβλημάτων και στην οποία δεν έχουν πρόσβαση άλλα κράτη.

2. Στο πλαίσιο περιφερειακών συμφωνιών κατά την παράγραφο 1, στοιχείο β), οιαδήποτε παραπομπή του παρόντος κανονισμού σε κράτος μέλος ή τρίτη χώρα εννοείται ότι αφορά τα οικεία κράτη μέλη ή τις οικείες τρίτες χώρες αντίστοιχα.

Άρθρο 3

Κοινοποίηση στην Επιτροπή

1. Όταν ένα κράτος μέλος σκοπεύει να διεξαγάγει διαπραγματεύσεις με σκοπό την τροποποίηση υφιστάμενης συμφωνίας ή τη σύναψη νέας συμφωνίας η οποία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, κοινοποιεί εγγράφως την πρόθεσή του στην Επιτροπή το ταχύτερο δυνατό πριν από την προγραμματισμένη έναρξη των επίσημων διαπραγματεύσεων.

2. Η κοινοποίηση περιλαμβάνει, όπως ενδείκνυται, αντίγραφο της υφιστάμενης συμφωνίας, το σχέδιο συμφωνίας ή το σχέδιο πρότασης και οιοδήποτε άλλο χρήσιμο έγγραφο. Το κράτος μέλος περιγράφει το αντικείμενο των διαπραγματεύσεων και προσδιορίζει τα προς ρύθμιση ζητήματα στην προβλεπόμενη συμφωνία, ή τις προς τροποποίηση διατάξεις της υφιστάμενης συμφωνίας. Το κράτος μέλος μπορεί να παράσχει κάθε άλλη πρόσθετη πληροφορία.

Άρθρο 4

Αξιολόγηση από την Επιτροπή

1. Η Επιτροπή, μόλις λάβει την κοινοποίηση κατά το άρθρο 3, αξιολογεί κατά πόσον το κράτος μέλος μπορεί να αρχίσει επίσημες διαπραγματεύσεις.

⁽¹⁾ ΕΕ L 177 της 4.7.2008, σ. 6.

⁽²⁾ ΕΕ L 199 της 31.7.2007, σ. 40.

2. Η Επιτροπή, στο πλαίσιο της αξιολόγησης αυτής, εξετάζει καταρχάς κατά πόσον προβλέπεται ειδικά οιαδήποτε συναφής διαπραγματευτική εντολή για τη σύναψη κοινοτικής συμφωνίας με τη συγκεκριμένη τρίτη χώρα εντός των προσεχών 24 μηνών. Αν δεν αναμένεται κάτι τέτοιο, η Επιτροπή εκτιμά κατά πόσον πληρούνται όλες οι κάτωθι προϋποθέσεις:

- α) το οικείο κράτος μέλος έχει παράσχει πληροφορίες που υποδεικνύουν ότι έχει συγκεκριμένο συμφέρον να συνάψει τη συμφωνία, λόγω οικονομικών, γεωγραφικών, πολιτιστικών, ιστορικών, κοινωνικών ή πολιτικών δεσμών μεταξύ του κράτους μέλους και της οικείας τρίτης χώρας·
- β) με βάση τις παρεχόμενες από το κράτος μέλος πληροφορίες, η προβλεπόμενη συμφωνία δεν φαίνεται να καθιστά αναποτελεσματική την κοινοτική νομοθεσία ούτε να υπονομεύει την εύρυθμη λειτουργία του συστήματος που έχει θεσπισθεί από τη νομοθεσία αυτή· και
- γ) η προβλεπόμενη συμφωνία δεν υπονομεύει το αντικείμενο και τον σκοπό της κοινοτικής πολιτικής εξωτερικών σχέσεων που έχει αποφασίσει η Κοινότητα.

3. Εάν οι παρεχόμενες από το κράτος μέλος πληροφορίες δεν είναι επαρκείς για τους σκοπούς της αξιολόγησης, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει πρόσθετες πληροφορίες.

Άρθρο 5

Εξουσιοδότηση για την έναρξη επίσημων διαπραγματεύσεων

1. Αν η προβλεπόμενη συμφωνία πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 4 παράγραφος 2, η Επιτροπή, εντός 90 ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 3, αποφασίζει αιτιολογημένα επί της αίτησης του κράτους μέλους επιτρέποντάς του να αρχίσει επίσημες διαπραγματεύσεις για τη σύναψη της εν λόγω συμφωνίας.

Αν είναι απαραίτητο, η Επιτροπή δύναται να προτείνει διαπραγματευτικές οδηγίες και μπορεί να ζητήσει να περιλαμβάνει η προβλεπόμενη συμφωνία συγκεκριμένες ρήτρες.

2. Η προβλεπόμενη συμφωνία περιλαμβάνει ρήτρα η οποία προβλέπει:

- α) είτε την ολική ή μερική καταγγελία της συμφωνίας σε περίπτωση σύναψης μεταγενέστερης συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή της Κοινότητας και των κρατών μελών αφενός και της ίδιας τρίτης χώρας, αφετέρου, για το ίδιο αντικείμενο·
- β) είτε την άμεση αντικατάσταση των σχετικών διατάξεων της συμφωνίας από διατάξεις μεταγενέστερης συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή της Κοινότητας και των κρατών μελών της αφενός και της ίδιας τρίτης χώρας, αφετέρου, για το ίδιο αντικείμενο.

Η ρήτρα του στοιχείου α) του πρώτου εδαφίου θα πρέπει να διατυπωθεί σύμφωνα με τις ακόλουθες γραμμές: «[ονομασία του κράτους μέλους (ή των κρατών μελών)] καταγγέλλει(-ουν) αυτήν τη συμφωνία εν όλω ή εν μέρει εάν και εφόσον η Ευρωπαϊκή Κοινότητα ή η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της συνάψουν συμφωνία με (ονομασία της τρίτης ή των τρίτων χωρών) για τα ίδια θέματα πολιτικής δικαιοσύνης τα οποία διέπονται από την παρούσα συμφωνία».

Η ρήτρα του στοιχείου β) του πρώτου εδαφίου θα πρέπει να διατυπωθεί σύμφωνα με τις ακόλουθες γραμμές: «Η συμφωνία αυτή ή ορισμένες διατάξεις της παύουν να ισχύουν την ημέρα που θα αρχίσει να ισχύει συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της αφενός και της (ονομασία της τρίτης χώρας ή των τρίτων χωρών), αφετέρου, για τα θέματα που ρυθμίζονται από την ως άνω συμφωνία».

Άρθρο 6

Άρνηση εξουσιοδότησης για την έναρξη επίσημων διαπραγματεύσεων

1. Εάν, με βάση την αξιολόγηση που προβλέπεται στο άρθρο 4, η Επιτροπή προτίθεται να μην εγκρίνει την έναρξη των επίσημων διαπραγματεύσεων για τη σχεδιαζόμενη συμφωνία, διατυπώνει γνώμη προς το οικείο κράτος μέλος εντός 90 ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 3.

2. Εντός 30 ημερών από την παραλαβή της γνώμης της Επιτροπής, το οικείο κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή να αρχίσει συζητήσεις μαζί του με σκοπό την εξεύρεση λύσης.

3. Εάν το οικείο κράτος μέλος δεν ζητήσει από την Επιτροπή την έναρξη συζητήσεων μαζί του εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 2, η Επιτροπή λαμβάνει αιτιολογημένη απόφαση για την αίτηση του κράτους μέλους εντός 130 ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 3.

4. Στην περίπτωση των συζητήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, η Επιτροπή λαμβάνει αιτιολογημένη απόφαση σχετικά με την αίτηση του κράτους μέλους εντός 30 ημερών από το πέρας των συζητήσεων.

Άρθρο 7

Συμμετοχή της Επιτροπής στις διαπραγματεύσεις

Η Επιτροπή δύναται να συμμετάσχει ως παρατηρητής στις διαπραγματεύσεις που διεξάγονται μεταξύ κράτους μέλους και τρίτης χώρας όσον αφορά ζητήματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Αν η Επιτροπή δεν συμμετάσχει ως παρατηρητής, τηρείται ενήμερη για την πρόοδο και τα αποτελέσματα καθ' όλα τα διαφορετικά στάδια των διαπραγματεύσεων.

Άρθρο 8

Εξουσιοδότηση για τη σύναψη της συμφωνίας

1. Πριν υπογράψει τη συμφωνία που προέκυψε από τις διαπραγματεύσεις, το οικείο κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων και διαβιβάζει το κείμενο της συμφωνίας.

2. Μόλις λάβει την κοινοποίηση αυτή, η Επιτροπή αξιολογεί κατά πόσον η συμφωνία που προέκυψε από τις διαπραγματεύσεις:

- α) πληροί την προϋπόθεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β)·
- β) πληροί την προϋπόθεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο γ), εφόσον υπάρχουν νέες και εξαιρετικές περιστάσεις σχετικά με αυτόν τον όρο· και

γ) πληροί την απαίτηση δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 2.

3. Αν η συμφωνία που προέκυψε από τις διαπραγματεύσεις ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις και τις απαιτήσεις της παραγράφου 2, η Επιτροπή, εντός 90 ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης κατά την παράγραφο 1, λαμβάνει αιτιολογημένη απόφαση επί της αίτησης του κράτους μέλους εξουσιοδοτώντας το να συνάψει την εν λόγω συμφωνία.

Άρθρο 9

Άρνηση εξουσιοδότησης για τη σύναψη της συμφωνίας

1. Εάν, με βάση την αξιολόγηση δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, η Επιτροπή προτίθεται να μην εγκρίνει τη σύναψη της συμφωνίας που προέκυψε από τις διαπραγματεύσεις, διατυπώνει γνώμη προς το οικείο κράτος καθώς και προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εντός 90 ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1.

2. Εντός 30 ημερών από την παραλαβή της γνώμης της Επιτροπής, το οικείο κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή να αρχίσει συζητήσεις μαζί του με σκοπό την εξεύρεση λύσης.

3. Εάν το οικείο κράτος μέλος δεν ζητήσει από την Επιτροπή να αρχίσει συζητήσεις εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 2, η Επιτροπή λαμβάνει αιτιολογημένη απόφαση για την αίτηση του κράτους μέλους εντός 130 ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1.

4. Στην περίπτωση των συζητήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, η Επιτροπή λαμβάνει αιτιολογημένη απόφαση σχετικά με την αίτηση του κράτους μέλους εντός τριάντα ημερών από την ολοκλήρωση των συζητήσεων.

5. Η Επιτροπή κοινοποιεί την απόφασή της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εντός 30 ημερών από την απόφασή.

Άρθρο 10

Απόρρητο

Όταν παρέχουν πληροφορίες στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 3, του άρθρου 4 παράγραφος 3 και του άρθρου 8, τα κράτη μέλη μπορούν να επισημαίνουν εάν κάποιες από τις παρεχόμενες πληροφορίες πρέπει να θεωρηθούν εμπιστευτικές και εάν μπορούν να ανακοινωθούν στα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 11

Παροχή ενημέρωσης στα κράτη μέλη

Η Επιτροπή διαβιβάζει στα κράτη μέλη όλες τις κοινοποιήσεις που λαμβάνει δυνάμει των άρθρων 3 και 8 και, εάν απαιτείται, τα συνοδευτικά έγγραφα καθώς και όλες τις αιτιολογημένες αποφάσεις της δυνάμει των άρθρων 5, 6, 8 και 9, τηρουμένων των απαιτήσεων απορρήτου.

Άρθρο 12

Μεταβατικές διατάξεις

1. Αν, κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, ένα κράτος μέλος έχει ήδη αρχίσει τη διαδικασία διαπραγμάτευσης συμφωνίας με τρίτη χώρα εφαρμόζονται τα άρθρα 3 έως 11.

Εφόσον το επιτρέπει το στάδιο στο οποίο βρίσκονται οι διαπραγματεύσεις, η Επιτροπή δύναται να προτείνει διαπραγματευτικές οδηγίες ή να ζητήσει να περιληφθούν συγκεκριμένες ρήτρες κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο και στο άρθρο 5 παράγραφος 2 αντίστοιχα.

2. Αν, κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, ένα κράτος μέλος έχει ήδη ολοκληρώσει τις διαπραγματεύσεις αλλά δεν έχει ακόμη συνάψει τη συμφωνία, εφαρμόζονται το άρθρο 3, το άρθρο 8 παράγραφοι 2 έως 4 και το άρθρο 9.

Άρθρο 13

Επανεξέταση

1. Το αργότερο έως τις 13 Ιουλίου 2017 η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

2. Η έκθεση αυτή:

α) είτε επιβεβαιώνει ότι ο παρών κανονισμός είναι σκόπιμο να λήξει κατά την ημερομηνία η οποία καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1·

β) είτε συνιστά την αντικατάσταση, από την ημερομηνία αυτή, του παρόντος κανονισμού από νέο κανονισμό.

3. Εάν η εν λόγω έκθεση συνιστά την αντικατάσταση του παρόντος κανονισμού κατά τα αναφερόμενα στο στοιχείο β) της παραγράφου 2, συνοδεύεται από κατάλληλη νομοθετική πρόταση.

Άρθρο 14

Λήξη

1. Ο παρών κανονισμός λήγει τρία έτη μετά την εκ μέρους της Επιτροπής υποβολή της έκθεσης για την οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 13.

Η περίοδος των τριών ετών που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο αρχίζει την πρώτη μέρα του μήνα που ακολουθεί την υποβολή της έκθεσης είτε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είτε στο Συμβούλιο, ανάλογα με το ποια είναι μεταγενέστερη.

2. Παρά τη λήξη του παρόντος κανονισμού κατά την ημερομηνία που καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1, όλες οι διαπραγματεύσεις οι οποίες είναι σε εξέλιξη κατά την ημερομηνία αυτή και διεξάγονται από ένα κράτος μέλος δυνάμει του παρόντος κανονισμού, επιτρέπεται να συνεχισθούν και να ολοκληρωθούν σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 15

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Βρυξέλλες, 13 Ιουλίου 2009.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

H.-G. PÖTTERING

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

E. ERLANDSSON